

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 685/2015
01.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.С., због продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Р.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 1487/11 од 20.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 7063/12 од 05.09.2013. године, у седници већа одржаној 01.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног Р.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 1487/11 од 20.11.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 7063/12 од 05.09.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 1487/11 од 20.11.2012. године, окривљени Р.С. оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала као у изреци одлуке, док је оштећена М.Г. упућена на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 7063/12 од 05.09.2013. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Р.С. и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву К 1487/11 од 20.11.2012. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Р.С., лично, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП-а, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП-а прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП-а предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби, јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени Р.С. захтев за заштиту законитости поднео лично, на шта по Законнику о кривичном поступку нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП-а, донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**